

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 5 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 7 Maiu 1884.

Pueri sunt pueri. Pueri puerilia tractant. Pe românește sună țicerea de mai sus astfel: Copii tot copii rămân, și când vreau să facă ceva bun, fac prostii.

Așa am caracteriza cravalul junimei universitare maghiare din Cluș, dacă ea s'ar mărgini numai la basaconie inscenată de copii.

Și n'am avea să mergem mai departe, căci delanisce oameni cu un grad de cultură înapoiat după cum este cel al junimei maghiare universitare din Cluș, nu putem să așteptăm ceva mai bun.

Noi însă nu ne putem opri la atâta. În scandaloaasa afacere o parte însemnată a cravalului cade asupra patrioticeii presse din Cluș, și noi trebuie să ne tragem seama și cu acest factor decisiv în viața publică a statului nostru.

Prostia tinerilor cu tot fanatismul ei prostie rămânea, dacă pressa se ținea la demnitatea ce i s'ar fi cuvenit. Despre ținuta poliției tăcem de astădată.

Secundată de pressă basaconia tinerilor s'a avântat la insufletire. Și fiindcă însufletirea potentează însușirile spirituale a le individului, și ele și află expresiune în forma coincisă, armonică și estetică a poesiei, așa și însufletirea junimei maghiare din Cluș, s'a manifestat în urlete și strigăte — spargerea de feresci și fabricarea de poesii la adresa națiunii române.

Fie-cine din fântâna minței și a inimei sale scoate produsele sale. Junimea maghiară din Cluș încă a produs din fecunditatea minței și a inimei sale o apoteosă a vredniciei sale, pentru care noi ru o invidiem, și pressa din Cluș, încă nu va sta cu fața cinstită înaintea Europei civilizate.

E bine că la ocașuni date mai facem cunoștință cu bogăția sufletească dintre zidurile universității din Cluș. Și e îmbucurătoriu faptul că aceste problematice produse ale minței și inimei sînt aplaudate de pressă și propuse părintescului regim spre premiare.

Lucru straniu, însă nu se poate nega, căci el există. Vandalismul oamenilor desmățați fu aplaudat de pressa din Cluș. Și în numărul trecut am văzut ce scrințite păreri frământă crerii publicistilor maghiari despre diaristica noastră. Am vădit că guvernamentalul „Magyar Polgár” a aplaudat purcederea junimei, a ațigat populațiunea din Ardeal la fapte analoage acestora, și asupra lor a învoat sancțiunea guvernului.

Ca lucru să devină și mai straniu, pressa din Cluș făcea bine să recomănde spre premiare aca-

demiei de sciințe unguresci și următoarea drăgălașă poesie făcută într'un esces de fanatism scientific național unguresc și cântată pe toate strunele la adresa națiunii române.

Kerek ez a zsemle,
Tedd vad oláh zsebre,
Dugd be vele szádat
S tiszteled a hazánkat:
O te büdös booskor!

Kerek ez a világ,
Sok helyt nyílik virág,
Oláhok csak egy a:
Bitofa fa virágja.
O te büdös booskor!

Kerek ez az ország,
Tiszta magyar ország:
Ki ellene bödül,
Kergesd ki e földről,
Azt a büdös booskort.

(Rotundă-i franzela aceasta,
Pune-o Românule selbatic în busurar,
Astupă-ți gura cu ea
Și cinstesce patria noastră:
O tu opincă puturoasă;

Rotundă e lumea aceasta;
În multe părți crește flori;
Pentru Români nu e decât una:
Floarea furcilor:
O tu opincă puturoasă!

Rotundă-i țeara aceasta,
Țeară curat maghiară,
Cel ce urlă contră-i
Gonesce-l de pe acest pământ,
Pe acea opincă puturoasă! *)

Curioși oameni mai sînt cei dela pressa din Cluș. Sub scutul legii provoacă revoluția și sumuță pe guvern la inscenarea revoluției de strade.

Și face bine pressa maghiară că propagă revoluția. Ar face bine să o sancționeze și guvernul. În acel cas frații din Cluș ar ave a se trage numai spre munți și a da năvală cu moții asupra Clușului și giur. Problema de assimilare — *rectius* maghiarizare cu forța — și așa s'a arătat de utopie, să facem cură radicală, și apoi care va rămânea pe urmă — după proverbul maghiar — închidă ușa după sine.

* Poesia și traducerea o am împrumutat după „Tribuna” Nr. 18. Red.

E curios că diarele din Cluș au alunecat pe clina primeșdioasă caracterisată de noi în cele mai de sus.

Și e și mai curios, că diariul jidan-maghiar — „Pester-Lloyd” în numărul de Sâmbăta trecută, vorbind despre cravalul inscenat de junimea maghiară din Cluș, cu o naivitate deamă de a fi patentată, bagă într'o oală cu acest craval cestiunea ajutoriului de stat al bisericeii noastre. Caracteristic este modul, cum tractează diariul amintit această cestiune. Să vedem: „Statul maghiar țice „Pester Lloyd” — care după cum e cunoscut persecută naționalitățile în mod barbar, în tot anul pune la dispozițiunea bisericeii ortodoxe o sumă de fl 100.000 pentru subvenționarea preoțimeii. La împărțirea acestei subvenții pe care foile române o numesc cu rară consecuență „ajutoriu împărătesc” s'au ivit mai multe inconveniente, așa că din mijloacele budgetului unguresc au fost subvenționați de multori indiviți, cari nu servesc spre onoare tagmei preoțesci. În consecuență guvernul s'a aflat îndemnat a pretinde, să i se arete lista celor ce ar fi a se împărțită. Subvențiunea nu se restringe cu nimica, numai cât ea nu va mai sta la libera dispozițiune a sinodului, ci la propunerea autorității bisericesci se va încuviința din partea ministrului. Pretensiunea aceasta s'a respins în sesiunea sinodului arhidiecezan din anul acesta, și foile românești de partidă provoacă pe preoți, ca ei sub nici o condițiune să nu primească dela regim acest ajutoriu”.

Până aici „Pester Lloyd.” Românul țice că minciuna încă e vorbă. Și dacă ea e făcută cu tendență, noi i țicem pe adevăratul ei nume: denunțiațiune.

Să stăm la vorbă și în ce privește aceste 2 soiuri de vorbe. Din budgetul statului pentru biserica noastră se votează pe an numai câte 50,000 florini. Jumătatea scie bine „Pester Lloyd” unde merge.

Dacă guvernul unguresc cu „Pester Lloyd” în frunte, vor scuti pre cele trei milioane de Români de ori ce dare directă și indirectă, atunci ajutoriul destinat bisericeii noastre va fi din mijloace neromâne. Dacă ar fi să le numim cu numele am țice mijloace din budget unguresc, nemțesc, săsesc, slovac, sêrb, jidan etc. etc. sau budgetul statului ungar — care polyglott a fost, polyglott este și polyglott va rămânea.

Vrednicia sau nevrednicia preoților nostri ca preoți, o va judeca biserica și nu organele administrative ale statului.

Ajutorul împărătesc și împărțirea lui. Noue ne este scump și sânt numele împăratului, scump

FOIȚA.

Carmen Sylva.

Supt acest titlu, d. I. Fastenrath scrie în „Revista internațională a d-lui Angelo de Gubernatis, următoarele:

În zilele noastre, mai mult ca nici odată, poesia, fca adorabilă a cerului, care, în Franția, a sêrutat de o mie de ori fruntea lui Victor Hugo, în patria regelui-poet Alfons X, pe aceia a lui Zorilla, Campoamor și Nunez de Arce, și care în Germania a inspirat pe Geibel și Freiligrath, poesia, țicem, își găsește câte o dată locul în palatele regilor. Oscar al Șvediei, domn urmaș al fratelui seu, artistul și poetul Carol XV, scrie versuri foarte frumoase și traduse imitațiunea germăună a romanțelor spaniole ale Cidului, făcută de Herder după o traducțiune francesă în prosă. Regele Ludovic I al Portugăliei face să vorbească limba lui Camoens pe eroii lui Shakespeare, pe principele sceptic și visătoriu al Danimarcei și pe maurul Veneției, pe când în Alcazarul din Madrid resună lira armonioasă a principesei Lous Ferdinand a Bavariei, și dona Pôz de Boutbon vorbește limba unei inimi curate și sim-

țitoare în poesile sale cătră Virginia din Almudine vara sa Mercedes, mama sa regina Isabela și fratele seu regele Alfons XII. La palatul din Dresda va trăi în tot-deaună suvenirea acestor studii ale regelui Ioan al Sacsoniei, care, ca tovarăș de călătorie, lua în totdeauna cu sine poemele nemuritoare ale lui Omer. Principele George al Prusiei, prin Fedra sa a rămas cu talentul literar credincios urmașilor lui Frideric cel Mare; și'n castelul din Miramar, care este un rai pământesc, ca generaliful regilor poeți ai Grenadei, vom auzi neîncetat cântecile romantice ale nenorocitului principe Macsimilian. Să mai cităm încă pe principele Nicolae al Muntenegrului, care scrie dramele naționale cele mai frumoase.

Dar adevăratul fenomen al epocii noastre regina Parnasului principilor, care a cântat atâtea cânturi în cât rêsună printre fagi, este coragioasa renană căreia îi place blondul Rin german, chiar în furia lui, și care, în pădurile dela Monrepos și în pădurile de brați dela Sinaia, cântă pădurea ca peroul și tatăl ei, ca pe amicul și stăpânul ei, — această Regină Elisabeta a României, al cărui rigat cel mai scump este pădurea, această biserică verde a lui Dumneșeu, și al cărei nume de rebel ca poetă este Carmen Sylva, adevărat poeta pădurii.

În această lume pe care ar voi s'o sdrobească pentru că ura oamenilor a corupt-o, cântă un om

adevărat și cântă furtuna care, găsind că lumea este prea strimță, că soarele merge prea încet, că luna este prea slabă, aerul prea dulce și marea prea liniscită, voesce să ațigă, să sgdue, să se pună în mânia și să ridă. Ce suflet de foc, ce putere nescată în acest torent de munte! Ce talent, plin de viață, plin de energie are această regină atât de mare în simțemintele și cugetările sale și în același timp atât de delicată, primind dela supușii sei cari o adoră numele de mama răniților, un nume dulce pe care-l merită, după cum fratele seu, principele de Vied, ar trebui să fie numit „părintele inundațiilor!” Umplându-și castelul de lumină și de parfumuri, de cânturi și de povești, de toate florile încântătoare, cari înfloresc în inima sa, de aceea mii de poesii ce vin unele după altele în tocmai ca undele unui riu, frumoasa regină, cu părul negru și ochii albaștri, cari au plâns atât de mult, simte în vinele sale focul sacru și pe fruntea sa serutarea lui Apolon.

Meine Ruh (odihna mea) este titlul poesilor ce au apărut și cari o pun în întâiul rang al poezilor nostrii lirici. Mâna sa împarte tesauze prețioase. Ea țice cu modestia ce trebuie să însoțească geniul: „Nici odată sborul spiritului teu nu va fi prea înalt, și fineța ta cea mai profundă abia este în destul de bună pentru frații tei.” Ea ar voi să fie regină în regatul cugetărilor, având o coroană de flori, pică-

și sânt numele regelui, scump și sânt numele de: Mare principe al Transilvaniei. Și vom fi loiali totdeauna, chiar și în mânia celor dela „Pester Lloyd.“

Impărțirea ajutorului și înțelepții dela „Pester Lloyd.“

Până în anul acesta a fost după cum dice „Pester Lloyd.“ Consistoriul făcea proiectul pentru împărțire l'asternea ministrului spre aprobare și conform proiectului aprobat se făcea distribuția. După distribuție cuitanțele preoților despre banii primiți împreună cu un raport al consistoriului se trimiteau înaltului regim spre dublă controlare. Așa s'a urmat până acuma. Sinodului se făcea în tot anul raport despre această împărțire, și el o lua la cunoștință. Diarele de partidă (?) aprobau starea faptică a lucrului.

Așa s'a făcut până în anul acesta. Și „Pester Lloyd“ adevărul vorbia dacă dicea că așa a pretins guvernul până acuma.

Mare neadevăr vorbește însă numitul diariu, afirmând că ministrul acuma are asemenea gust.

Noi înțelegem tendența celor dela „P. Lloyd.“ Ei denunciază conform vechiului obicei, și, ca denunțarea se aibă mai mare efect, ne bagă într'o oală cu rebelii de studenți unguri din Cluș.

Dacă se fac cei dela numitul diariu a nu se care e pretensiunea ministrului cu privire la ajutorul de stat, noi îi vom lumina în câte-va cuvinte.

Prin noul statut ministerial se pretinde, ca preoții noștri din partea autorității bisericești să fie îndrumați a suplica după ajutoriu direct la ministeriu. Se cere să aibă acești preoți tabelă de calificarea lor limbistică. Molitvelnicul și Psaltirea pot sta după sobă.

Suplicele intrate la ministeriu prin provocarea consistoriului se vor trimite apoi de către ministeriu tot consistoriului spre opinare.

Consistoriul va delibera în special asupra fiecărei cereri, o va examina, și va da verdictul seu, care verdict se va trimite la ministeriu împreună cu protocolul despre deliberarea în consistoriu. Ministrul dacă va voi va reflecta la opinia consistoriului, dacă nu, va distribui subvențiunea preoților, despre cari va crede densusul că sânt vrednici.

Atâta pe scurt.

În fața acestor umiliri dejositoare, biserica a protestat prin reprezentanța sa legală. Și noi am fost cei dintâi cari am salutat vocea bisericești, cei dintâi, cari am așteptat vocea bisericești, și unicii, cari am fost calumniați pentru cutezanța noastră, cu care am așteptat vocea bisericești.

Am salutat din inimă vocea bisericești și am făcut apel la preoții noștri. P'ntru aceasta „Pester Lloyd“ s'a supărat pre noi și ne a numit diariu de partidă.

Sântem plăcut atinși de această distincțiune. Da! Vom respinge totdeauna o umilire de care se rușinează și organele guvernului și recurg la mistificări și neadevăruri, ca pe baza acelora să poată ajunge la denunțări.

Vom lucra cu demnitate ca români și ca ortodocși și nu ne vom pleca capul înaintea celor ce voesc să ne umilească, și la urma urmelor vedând bărbăția noastră, recurg la neadevăruri și mistificări.

Destrăbălarea din partea studenților, perfidie și denunțăriune din partea presei maghiare — limba în care e scris nu împoartă. Aceasta este caracteristica țilei. Nu cercăm în cât este improvi-

sată această situație, nu dacă ea e inscenată cu plan în fața alegerilor dietali; nu ne întrebăm pentru ce s'a făcut asemenea craval tocmai în presearea memorabilei zile de 3/15 Maiu, care e scumpă inimii noastre.

Noi ne-am spus la timpul seu tot ce avem la inimă. Suntem români și tot cine ne jinesce în simțământul nostru de români va întâmpina la noi bărbăția, ce trebuie să caracterizeze pre ori și ce om falos de originea și neamul seu.

Am condamnat șovinismul în ambele tabere. Condamnăm cravalele vandalice, destrăbălarea și corupțiunea, fie ea în ori și ce uniformă, condamnăm și denunțăriunea ca una ce nu recomandă reputația calumniatorilor.

Și încă ceva mai avem de condamnat.

Suntem români. Prin aceasta am exprimat totul. Suntem oameni blânzi iubitori de ordine, iubitori de dreptate, oameni progresului, cu un cuvânt oamenii lui Dumnezeu.

Dacă credem că a venit timpul să agităm și noi, să provocăm fără voia noastră, atunci să avem rezoluțiunea de a înfrunta toate consecuențele purtării noastre, altcum devenim ridiculi, și va trebui să condamnăm din nou una alta și în tabăra noastră.

Sesiunea sinodului arhidieceșan.

Sedința a XV-a din 26 Aprilie (8 Maiu).

Sedința se deschide la 5 oare după amiaza.

Protocolul ședinței a XIV-a se cetesce și — se autentice.

Dep. Dr. Ioan Pop, face următoarea interpelațiune: În urma concludului sinodal Nr. 140 din 1882, consistoriul ca senat strins bisericesc are să aștearnă sinodului arhidieceșan încă în sesiunea anului expirat un raport separat despre comuna Sécătura. De oare ce aceea nu s'a întemplat nici în decursul sesiunii prezente, îmi permit a interpela pre înaltul presidiu, că în ce stadiu se află cauza comunei Sécătura și pentru ce nu s'a raportat și nu se reportază nimic? — Presidiul dechiară că va da răspuns în altă ședință.

Dep. Dr. D. P. Barciuanu, face următoarea propunere: Având în vedere că multe comune de ale noastre, mai cu seamă în părțile muntoase, parte din cauza estinderii teritoriale, parte din cauza sărăciei, nu sânt în stare a-și susține o școală proprie și învățatori proprii; având în vedere că multe comune afiliate se află în aceeași pozițiune și astfel în multe părți se împedecă progresul în cultură spre paguba nu numai a populațiunii din acelea ținuturi, ci și spre paguba bisericești și a patriei, venerabilul sinod să însărcineze pre consistoriu a prezenta la sesiunea procsimă sinodală un raport motivat, încât este cu putință și practicabil a se introduce și la noi, mai cu seamă în părțile muntoase ale țerei, sistemul svedian cu învățatori ambulanti, susținuți de mai multe comune, — se transpune comisiunei școlare.

Urmează la ordinea țilei, continuarea raportului comisiunei financiare.

Raportorul comisiunei N. Petra-Petrescu în legătură cu raportul consistoriului de ddo 11 Aprilie a. c. Nr. 1857 Epitr. de sub Nr. 19 sinod, și în legătură cu rapoartele anului 1882 arată:

a) că averea proprie a arhidieceșei a crescut în a. 1883 cu 66,029 fl. 60 1/2 cr., ear depositule, concređut administrării consistoriului au crescut cu 13,950 fl. 20 cr.;

b) că o subcomisiune emisă din sinul comisiunei financiare pentru scontrarea cassei, făcând scontrarea a aflat teate în cea mai bună ordine.

ților sei după prânđ versurile sale melodioase cu o voce dulce și cu arta cea mai mare, acesta este un spectacol îndestul de rar și cu adevărat încântătoriu Era aniversarea luării Griviței. Se dedese un banchet pe-o colină lângă mânăstirea din Sinaia.

Era un mare entusiasm în aer, și acest entusiasm ajunse la culme când regina ne recită câte-va din versurile sale.

Ea a cântat în prosă germană, în *Pelesch märchen* (Povestile Peleșului) plăcuta parte plină de frumusețe și de poezie, Peleșul acest riu cu apă albastră, care isvorește din Bucegi, și-ale cărui murmure se aud la noul „Castel Peleș.“

În „Povestile Carpaților,“ apărute în 1883, regina poetă ne zugrăvesce pe cea mai jună dintre junele fete de pe pământ, încântătoarea Puiu, cu ochii negrii care n'a avut dela mama ei decât o mică grădină închisă între munți, riul și marea, o grădină udată de ploaie, răcorită de zăpadă, cu riuri, câmpii verđi și vii ridetoare. Cine nu recunoaște în această jună fată simbolul României, ai cărei ochi negri, reflectă un mare viitor? Regina ne narează toată poezia pădurii Carpaților și tristele legende ale stâncilor, lacurilor și cascadelor.

O altă culegere de povesti fiindem un volum publicat în 1883 și intitulat: „*Leidens Endergang*“ (Mersul suferinței pe pământ, a fost botezată de eminentul critic Rudolf din Gottschall o „Divină co-

Relativ la bilanțul anului 1883 și cererea de absolutoriu a consistoriului pentru administrarea averei în a. 1883; comisiunea financiară, având în vedere că în raportul general al consistoriului ca senat epitropesc se face numai amintire despre rațiociniile bisericilor din afară;

că nu se atinge înrânsul importanta cesțiune a fondurilor arhidieceșane și a fondurilor încredințata consistoriului spre administrare; că nu este nicăiri evident dacă bugetul votat pe anul curent s'a consumat întreg sau a rămas vre-un plus din sumele preliminate;

că contul despre profit și perderi este compus pe baza aflării fondurilor înainte de acumulare, ear bugetul s'a compus pe baza aflării fondurilor după contopirea lor;

că nu se arată dacă s'au făcut vr'o școntrare în decursul anului expirat;

că sau găsit pozițiuni de erogate, cari nu sânt în consonanță cu bugetul votat pro 1883, ba unele sânt cu totul afară de cadrele acelui buget, fără ca consistoriul să ceară îndemnisare, — propune:

Absolutoriul cerut pentru rațiociniul anului 1883 nu se dă până nu se va prezenta bilanțul pro 1883 și nu se vor motiva pozițiunile de spese, facute preste bugetul votat.

La propunerea dep. P. Cosma, — sinodul decide: de oare rațiociniile nu sânt prevăđute cu datele recerute, și nici într'o privință nu sânt prezentate astfel ca să se poată face o revisiune esactă, ear de altă parte pentru sumele supraerogate nu s'a cerut îndemnisare, — revisiunea lor, prin urmare și darea absolutoriului se suspende până când se vor prezenta în mod acceptabil; ceea ce pentru timpul înaintat nu se poate efectui în sesiunea prezentă. Deci se încercinează consistoriul ca la sinodul procsim să substearnă și rațiociniile anului 1883 ajustate în mod acceptabil, și să-și justifice supererogatele făcute preste buget.

Același raportor, cu privire la hârtia presidială dto 24 Aprilie a. c. Nr. 2024 Pres. de sub Nr. sinod. 80, prin care se transpune cererea comisiunei administrative a tipografiei arhidieceșane în cauza clădirii unui local la tipografie și unui magazin, cu un preliminar de spese în suma de 5,600 fl. — propune în numele comisiunei:

De oare ce pre anii trecuți, încă nici până ađi nu s'au prezentat nici un rațiociniu a tipografiei, precum se ceruse prin conclud sinodal, astfel că nu se cunoaște starea averei, și de oare ce actul amintit nu s'a prezentat prin consistoriu, care are a-și da părerea asupra lucrului din cesțiune, — cererea prezentă se transpune consistoriului spre dare de părere. La cas de trebuință neapărată se autorizează consistoriul a închiria airea localul de trebuință.

La propunerea dep. P. Cosma, — sinodul decide; actul se transpune consistoriului, care este autorizat, ca, aflând în interesul tipografiei arhidieceșane această investițiune, se licuideze mijloacele trebuincioase bănesci pentru construcțiunile cerute.

Fiind timpul înaintat ședința procsimă se anuncie pre đia următoare la 9 oare dimineața. La ordine țilei continuarea raporturilor comisiunilor.

Ședința se încheie la 7 1/2 oare seara.

Adunarea comitatensă a comitatului Sibiiu.

Comitatul Sibiului și-a ținut Joi și Vineri, săptămâna trecută adunarea generală ordinară.

La ordinea țilei au fost 117 de obiecte, dintre cari noi vom suleva numai cele de mai mare importanță.

Înainte de a trece la decursul acestei adunări generale, vom face unele observări cu privire la situația noastră în acest comitat.

turi de rouă ca diademă, o manta regală de pânză de păiajen, Appolon ca mareșal al curții, Musele ca doamne de onoare, și ca trăsură norul. Și neputând să-și îplinească această dorință, ar voi să fie un riu, care se curgă de desuptul unei stânci acoperită de muschi.

Regina poetă, de și este născută pe înălțimile vieței, găsesce în totdeauna accente juste, cuvinte adevărate pentru bucuria și suferințele muncitorilor. Neapărat că ea are asemenea o coroană de lauri pentru viteazul ei soț, căruia îi place șgomotul bombelor ca cea mai bună dintre muzici. Dar el trebuie să fie asemenea simțitoriu la dulcea melodie a poeziilor reginei, care scrie sonete în iambe de patru picioare în loc de cinci, ceea ce dă compunerilor sale o intonațiune mult mai lirică.

Câte va din aceste cânturi au pentru autorul acestor pagine o atragere cu totul particulară, căci a avut onoarea să le audă recitate de regina însăși în pavilionul de vânătoare dela Sinaia.

Poeții spanioli au obiceiul să și reciteze versurile în Ateneul din Madrid: Campoamor, Nunez de Arce și Manuel dela Palacio au încântat de multe ori publicul care îi asculta, și tinerii poeți: Emil Ferrari și Fernandez Shaw au imitat cu succes esemplul profesorilor. Dar, ca o regină, îmbrăcată ca o țerancă română, cu costumul seu bogat și țesut cu aur, cu vëlul seu pe cap, să cetească oaspe-

medie“. Totul este aci alegoric dar de e alegoriă pentru a dice astfel plastică și plină de o naivitate foarte originalăși nu se poate mai plăcută. În una din paginile cele mai mișcatoare ale acestei culegeri, își pune chiar viața sa.

Artele deveniră refugiul seu, când moartea îi răpi frumoasa sa copilă. Atunci, inceptu să scrie, fără a băga de seamă că cultivă o artă; și povestea română, îmbrăcat cu costum oriental, fu amicul ei. Activitatea sa este minunată: aurora o găsesce deja la lucru, în legătură intimă ca Musele. În timpul ernei, se școală încet pentru a nu turbura linișcea soțului ei, își aprinde lampa și se pune la masa sa sculptată, scriind până la țiuă; căci îndată ce se face țiuă incept datoriile sale de regină.

Suvenirea copilei sale, care iubea atât de mult cânturile române, scrise într'o limbă atât de musicală, a inspirat-o a traduce câte-va poezii ale patriei sale adoptive. Traducând versurile lui Alecsandri, Eminescu Șerbănescu, Negruți și Bolinteanu, aducea un omagiu geniului național al Românilor. Regina îmbracă adesea costumul pitoresc al țerancelor române, ca și d-rele sale de onoare.

D. I. Fastenrath încheie articolul seu în modul următor:

Regina cunoaște limbele vechi și moderne și a scris pentru societatea din București o comedie în

Este sciut că passivitatea românilor la granițele afacerilor comitatense înceată, și în locul ei pășese folosirea terenului după impregiurările date. Natura lucrului aduce cu sine ca românii, fiind activi pe teren administrativ, să facă și ei ca toată lumea, să se consulte între sine, să și clarifice ideile cu privire la obiectele puse la ordinea zilei în adunările generale ale reprezentățiunii comitatense. Astfel cu obiecte bine studiate și cu roluri împărțite se se prezenteze în adunare. Nu numai disciplina o cere aceasta, ci și buna organizație, căci cu chipul acesta am câștiga mult în ochii streinilor și în încrederea atribuită forței noastre ca element de ordine în stat.

Românii aleși în reprezentanța comitatensă sau constituit în club după toate regulile parlamentare. Au rămas însă numai cu constituirea. Dela membrii esteri am primit mai de multe ori solicitări la adresa domnilor din fruntea comitetului pentru neconvocarea ședințelor clubului. Noi nu le-am publicat, căci diarul nostru prin persoana din fruntea acestui club e osândit la tăcere spre a nu i se putea imputa provocări tendențioase.

Și acuma avem înaintea noastră o corespondență din afară, în care se plânge lumea amar asupra clubului care nu lucră nimic, și că adunarea generală de acuma cu multe obiecte de importanță a aflat pre români imprăsciați ca făina orbului.

Trebue să trecem peste aceasta cestiune. Răul există și nu noi îl vom vindeca. Atâtea elemente centrifugale ca în Sibiu nu vei mai găsi în lume. Ajunge a aminti că aici nu sunt 2 oameni de un gând și de o înțelegere. A cui e vina??

Adunarea generală fu presidată de domnul comite suprem. S'a luat la cunoștință înscințarea despre doliul din familia domnitoare prin repausarea împărătesei reginei Maria Anna. Asemenea s'a luat la cunoștință trecerea din viață a fostului comite suprem Wächter, a fiscalului comitatens Göllner și a primariului orașului Gustav Kapp.

S'au promulgat mai multe legi și s'a luat la cunoștință raportul vicecomitelui privitoriu la administrația comitatului în anul 1883.

O cestiune mult agitată s'a terminat prin ordinațiune ministerială.

Era vorba, că la alegerea de oficiali comitatensi în absența comitelui suprem în conducere urmează vicecomitele ca substitut legal sau ministrul delegat? Comitatul a decis că da. Ministrul că ba, și că din cas în cas asemenea casuri se vor regula prin delegațiune din partea ministrului.

S'a primit statutul prelucrat de comisiunea permanentă privitoriu la încuviințarea de anticipațiune pe seama oficialilor, și pentru facerea unui statut despre pensionarea oficialilor comitatensi și a văduvelor și orfanilor lor, s'a ales o comisiune de 5 în persoanele domnilor Thalmann, Mangesius, Sigerius, Dr. Aurel Brote și Herzberg.

Statutul penal pentru neobservarea termenelor statorite în lucrurile câmpului se ține în suspens până se va face un statut agrar pentru poliția de câmp.

În comisia pentru reclamarea de dare, ministrul a denumit de president pre domnul Dr. Sentz, substitut al acestuia pre Mihail Kabdebo. Adunarea alege de membri ai comisiunii pe domni Iosif Möfert și Albert Nugeboren, suplenți W. Krafft și Anton Schopf.

Devenind mai multe locuri de amplotați vacante pentru îndeplinirea acelor se constituie comisiunea candidătoare. Comitele suprem denumesc din partea trei: Bömches, Dr. Sentz, Dr. August Arz, adunarea generală alege earăș trei: Dr. Bruckner Schuster și Fabritius.

Pentru postul de medic cercual în Mercurea au fost trei concurenți: Dr. Iulius Lehrmann, Dr.

limba franceză, intitulată; „Revenants et Revenus“, Ea face asemene versuri engleze ca Felix Dahn.

Carmen Sylva, autoarea atâtor lucruri admirabile, merită un pelerinagiu la Sinaia. Un ilustru scriitor francez, dl Louis Ulbach, a vizitat-o în 1881 și a publicat la Paris, în 1882, „Cugetările unei regine“. Aceste cugetări sunt nisce aforisme ale unui cugetătoriu profund, scrise în limba franceză de regina însuși. Eată una care va face simpatică pe autoarea ei: „Este un fel de frățietate ce se formează la întâia vedere între cei loviți de nenorocire. Când ați purtat doliu mai mult timp, ve simțiți atrași către fiecare rochiă neagră ce întâlniți.“

D. Ulbach a adaogat la prefața sa biografia Carmen Sylvei; și amicul nostru Tubino a dedicat reginei un articol în ilustrațiunea spaniolă și americană (Madrid 22 Iuliu 1883). Biografia sa însă cea mai completă este datorită penei dnei Mite Kremnitz.

„Romanul“.

Man și Dr. Corneliu Moldovan. S'a ales Dr. Lehrmann.

Pentru cel de veterinaru tot în Mercurea suplicanți, Weinhold, Büsch, și Freidl. S'a ales Weinhold.

Find vacante mai multe locuri în comisiunile comitatense s'au îndeplinit. Și adecă.

a) Comisiunea centrală Stefan Krafft

b) Comisiunea administrat vă Dr. Aurel Brote.

c) Comisiunea verificătoare Gustav Henrich.

d) Comisiunea statistică Martin Schuster.

e) Comisiunea justificătoare Friederich Schneider.

f) Comisiunea pentru dare de pământ: în cercul catrastal al Sebeșului pres. Wilhelm Löw, asessor Eduard Bock; Cercul Sibiului Senor și Ferenczi.

g) În comisia pentru creșterea vitelor. La centru: Iosif Binder, Eugen Brote, Iosif Drotteff, Simon Fuss, Iohann Georg Göbbel, Michael Hoprich Ichan Kessler, Iosif Konnerth, Karl Möss, Iohann Nusbächer, G. Thalmann, I. Fr. Zeibig.

h) pretura Sibiului: Ioh. Weiss, Peter Fleischer, Mich. Lösch, Martin Halman.

i) pretura Sebeș: Fr. Fronius, Iohan Erd, Stefan Morariu, Teodor Vulc.

l) Pretura Mercurei. Karl Göllner, Iul. Harasser, Ioan Orăștean, Michail Valentin.

m) pretura Seliște. Al. Lebu, Stefan Milia, Nic. Mosora, Oprea Bërza.

n) pretura Nochrichiului: Ioh. Krauss, Mich. Liennerth, Georg Schemmel, Iosif Schulerus.

După aceste alegeri obiectul mai însemnat fu statutul penal pentru comitat, care după unele propuneri ale d-lui Petru Brote s'a transpus comisiunei permanente spre întregire.

(Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Brașov, 2 Maiu v. 1884. Dle Redactor! Sâmbătă seara, 28 Aprilie v. a. c. s'au aranjă convenirea colegială a reuniunii noastre de gimnastică și de cântări. Această converire e cea dintâiu din acest an și cea dintâiu sub conducerea actualului dirigent al corului reuniunii — Iacob Murășan jun. Programul a fost următoriu: 1. „Frunzulită, fruzulită verde de stejar“ chor mestecat, musica arangeată în quartet de Iacob Murășan; 2. „Trecui valea“ (cântec popular) chor mestecat, musica de același; 3. Romanța din opera „Linda“, solo pentru alt de Donizetti, executată de doamna Mărginean; 4. „Doina iubirei“ chor cu sopran și cu tenor, text de V. Alecsandri, musică de Iacob Murășan; 5. Declamațiune: „Coroana vieții“ din poesiile lui V. Alecsandri, executată de domnișoara Elena I. B. Popovici; 6. „Hymne“, chor mestecat cu sopran solo de Mendelsson. Părțile de sopran solo din Nr. 4 și 6 ai programului au fost cântate de domnișoara S. Murășan: Tenor-solo din Nr. 4. de părintele Voia; ear acompaniamentul de Piano de domnișoara Elena Pruncu.

Cât pentru succesul intru executarea singuraticilor numeri ai programei, constatată cu satisfacțiune, că a corespuns așteptărilor publicului.

Prin vina aplaudare a pieselor 1, 2 și 4 s'a putut vedea cât de mult se însufleșesc publicul român la ascultarea unor melodii curat naționale. Nrul 3 fiind executat de D na Mărginean cu o deosebită precisiune, făcū asupra publicului o astfel de plăcută impresiune, încât aplausele nu mai încetau. Aplausele ce au urmat după executarea Nrului 6, au fost vie dovadă, că publicul român brașovean nu apreciază mai puțin cântările clasice ca cele estetice naționale. În fine declamațiunea. D-șoara Lenci Popovici, a dovedit pătrundere deplină în spiritul poeziei eternisat de autor. Suava și flexibila voce a d-sale, a influențat atât de plăcut asupra ascultătorilor ca deosebire la esclamațiunile eroice, încât bătăile inimii fie căruia deveneau tot mai accelerate de entusiasmul insufiat prin înțonările rezolute și pătrundătoare.

La această însuflețire a răspuns un torent de aplause, care nu mai lua sfârșit.

Atâta relativ la producțiune; după espierea programului a urmat dans, care a ținut până pela 5 oare dimineața.

În general despre spiritul cu care a decurs întreaga petrecere s'a putut observa, că n'a fost tocmai așa cu foc ca altădată. Causele — poate — timpul, care era mai potrivit pentru o petrecere deschisă în liber decât pentru una închisă. Obiectiune — carea s'a accentuat și la alte ocațiuni — nu o pot trece cu vederea: În anumite cercuri prin sală se aușiau în conversațiune adeseori expresiuni în limba germană; pare, că limba noastră maternă ar fi tocmai atât de săracă în termeni, încât se nu se poată exprima cu ea aceea, ce simte și cugetă omul! sau doară e mai de salon a amesteca în con-

versațiune cuvinte germ. ba chiar a vorbi germănesce decât romănesce?

— Prea multă disconsiderare față de noi înșine și față de aceea ce este al nostru!

Convenirea a fost — așa dîcînd o petrecere parțială; frumseța zilei de eri (1 Maiu) însă ne-a adus o petrecere generală — serbătoarea scolastică de primăvară — maialul. Aproape tot romănașul din Brașov s'a îndulcit de această serbătoare, ba chiar străinii de alte naționalități luară parte la veselie aceasta a primăverii așa, încât frumoasa poeniță a Stejărișului era prea mică pentru încăperea unei lumi de oameni ca aceea. Pela 9 oare sara abia se întoarse publicul; când se mai esecutară câteva piese naționale de cântă banda militară înaintea gimnasiului nostru. N'ar fi fost nimic mai frumos ca serbarea maialului în memorabila zi de 3/15 Maiu, dar temerea de schimbarea timpului pe de o parte și mai mult suspiciunile șovinistice maghiare, cari putea fi detestabile pentru nobilul nostru focal de cultură — pentru gimnasiu — au fost tot atâtea cause, cari ne-au îndemnat la alegerea zilei de ieri pentru maial. Sperăm într'un timp — fie și mai depărtat — dar mai accesibil pentru libera cugetare. (!!!). G.

Zarand, 2 Maiu 1884. Un examen în Valeabrad. În 29 Aprilie st. v. s'a ținut examenul la scoala populară din Valeabrad, aparținătoare la protopresbiteratul Zarand. Aceasta comună curat gr. or. este abia 1/2 oară departe de Brad.

La examenul început la 3 oare postm. și finit la 6 oare, au luat parte toți fruntașii satului cu parochul T. F., din Brad, erau prezenți profesorii: Costin, Damian, Rimbaș, German, și corespondentul D-Voastre. Acest examen ca și multe altele trebue să umple inima de durere la fiecare inteligent, și neinteligent, carele se mai interesează de starea culturală a poporului nostru.

Intrând în scoală — carea este un edificiu corespunzător — mi a bătut la ochi murdăria. Păreții nevruiți, podelele pline de prav și tină, ferestrele cu geamurile sparte. Două bance lungi, în cari erau îndesuiți 16 prunci și 2 fetițe, — atâți elevi erau prezenți — o tablă pentru comput, toată stearsă, o mașină de comput, nefolosită de nimenea, tablele de cetire, o mapă maghiară deja antiqueryată — și o masă lungă de aproape 2 metri pentru învețătoriu; toate acestea formau mobilierul scoalei.

Aspectul scoalei înțern este al unei locuințe fără stăpân.

Dar să trecem la esamenul pruncilor, carele s'a început cu religiunea. Despărțământul prim cu 9 prunci sciu se reciteze rugăciunile: Tatal nostru Născătoarea, Credeul etc. fără nici o legătură, cu totul mecanice.

Despărțământul al doilea — 9 prunci — respund din istoria biblică — binișor — după manual.

Al doilea obiect de esaminare a fost: cetirea română. Vre-o 5 prunci, cetesc bine mecanice, — după cartea de cetire de Z. Boiu, până la piesa „copilul somnuros“. De aci încolo cetirea mergea tare cu greu. Ceialalți prunci au abecedariul de Popescu și au parcurs partea până la literile mari. Vre o 4 sunt fără cărți. Cetirea nu s'a luat în legătură cu scrierea, prunci din acest despărțământ nu sciu să scrie un singur semn. De recuisite de scris nici n'au aușit. Deprinderi intuitive pe baza cuvintelor morali, nu s'au făcut de loc. În cetire învețătoriu nu a avut nimic în vedere — preste tot — afară de mecanismul cetirei. Doamne feresce de o cetire logică să fie vorba! Facultățile intelectuali au ramas cu totul neglese. Vre-o poesie — se scie de rost pruncii nici pomeană!

Al treilea obiect e computul. Sunt 4 prunci, cari sciu face computul și pre tablă, acestia provocând învețătoriu la tablă. Invețătoriu Avr. Z. dă un exemplu de adițiune cu miile — numeri neaplicați — carele cu greu il resolvesc doi prunci. Alți doi un exemplu de subtrage. În propunerea computului s'a observat vechia șablonă — cu numeri numai pe tablă — fără a se da exemple din viață nici unul.

Ceialalți prunci 14 inși au fost întrebați, din computul mental. Și aici exemplele practice au fost cu totul neglese. Abia până la 20 s'a parcurs adițiune și subtracțiunea. În colo nimic.

Al patrulea obiect maghiara. Șeasă prunci au abcedarul de Putnoky, cetesc mediocru și sciu traduce vre o 4 paradigme. Ceialalți prunci spre fericirea lor nu au cărți.

Al cincilea obiect: Cântul. Pruncii sciu cânta cântările liturgice dară așa de discordant, încât și vine să fugi. Poesii naționale nu sciu se cânte nici una.

Din aceste obiecte s'au esaminat. Aceste obiecte s'au propus și mai mult nimic.

Era să uit scrierea! Din 19 înși 5 înși aveau nesce probe scriptali — pentru examen — de tot neregulate. Ceialaltii prunci nu știu scrie nimic. Acesta este progresul în școala din Valeabrad.

Judecând cineva ținuta pruncilor și a învățătorului, pe timpul examenului, întrebările și răspunsurile, vezi îndată că ești în o școală unde totul e negles.

Și oare cine se poarte vina, față de progresul deplorabil, dela școala numită. Știu că nori negri ridic asupra capului meu, spunând adevărul, dară trebuie să arăt ranele.

În un conspect pre o coală de hârtie ce era pre masa învățătorului am cetit înși 22 înși adecă douăzeci și doi înși, prezenți erau 18 înși, dintre cari două fetițe.

Câți prunci sunt obligați la școală? întrebai pe învățătorul. N'am căpătat estras despre pruncii obligați dela directorul școlar — fu răspunsul. Obligați sunt la 100 înși adause parochul. Judele și apoi alți secundanți începură a se văera de serăcie și de aceea nu-și trimit pruncii la școală. Aci am putut constata că; parochul și comitetul parochial nu au făcut absolut nimic față de școală.

Nu s'au procurat pentru școală registrele recerute deși parochia dispune de o avere frumoasă la biserică, nu sau pedepsit absențele de școală nici decât cel puțin nu se vede nici o urmă:

Pruncii ce erau prezenți la școala aveau etatea dela 6—10 ani mai mari nici unul. dară și acestia au crescut neregulat. Apoi se nu te miri de așa puțin progres.

Învățătorul din partea sa, chiar și la cas de a poșede mai multe cunoștințe, și ar poșede zelul pre carele nu-l are — totuși cu greu ar pute face cevași sporul.

Directorul — har domnului — nu se prea abate pre la școală, se vede că pentru aceea nu a nisuit să procure registrele școlare, ca să nu poată fi controlat.

M'am întormat asupra salariului învățătoresc. Acesta abia se urcă la 120 fl. v. a. dar trebuie să notăm că aici salariu a fost 200 fl. v. a. și pre încetul a fost scărit de vre o 3 ani încoace la 160 fl. apoi 140 fl. și în urmă 120 fl.

Așa merge unde să licitează secret învățătorii și unde parochul nu dispune de nici o autoritate.

Ce se mai ȳic de autoritățile comunale, cari pe-scesc în turbure, spre ași face trebile lor, lăsând poporul să doarmă somnul cel de moarte al nesciinței.

Vor mai fi și alții de vină — în locul al doilea, dar destul pentru acum, cu cei interesați în locul prim.

La revedere.

Correspondentul.

Varietăți.

* (Denunțăriune). Organul Kosuthianilor din Cluș „Ellenzék“ și după el officiosul „Hermannstädter Zeitung“ în Nri 116 și 117 afirmă ca dl asessor consistorial și referinte în senatul școlar al consistoriului nostru A. Trombițaș ar primi din cassa statului salariu anual de 800 fl. În urma demințirii pretinse de numitul domn ambele foi modifcă aserțiunea lor într'acolo, că acei 800 fl. ar proveni din ajutorul ce se votează în tot anul în bug-tul statului bisericeii noastre. Publicul nostru cetitoriu scie că salariul referintelui școlar se prestează din fondul general administrativ, care e proprietatea exclusivă a archidiecesei noastre. Astfeliu credem că funcționarii nostri salarisati din acest fond pot se-și aibă vederile lor politice nedependente de cassa statului, ear malițioasa denunțăriune a numitelor foi române o pușcătură în vânt, care nu ve spăria pe nimeni,

* (Bibliografic). Invitare de prenumerațiune. Șese ani ce am petrecut la Roma pe lângă studiarea sciințelor filosofice și teologice, în timp liber m'am ocupat și cu adunarea documentelor referitoare la istoria bisericească și politică a românilor, spre ce mi-a dat impuls și dl C. Essarcu pre atunci Agintele României la curtea italiană, ȳicându-mi că în Arhivul Propagandei de Fide trebuie să se afle multe manuscrite relative la starea bisericească a Moldovenilor și a Valachilor, scrise de misionarii romano-catolici, cari încă din timpuri antice se aședăseră în principatele romane. Domnul C. Essarcu nu s'a înșelat în presupusul sei, căci permițându-mi-se a intra în Arhivul Propagandei de Fide, aflai spre mare suprindeere nenumărate documete adunate în ordine chronologica cu inscripțiunile următoare:

A. Moldavia.	C. Ungaria et Transilvania.
1629—1676 vol. I.	1622—1676 vol. I.
1677—1695 „ II.	1676—1695 „ II.
1696—1740 „ III.	1696—1707 „ III.

1741—1760 vol. IV.	1708—1727 vol. IV.
1761—1797 „ V.	1728—1760 „ V.
B. Bulgaria Valachia.	1761—1777 „ VI.
	1777—1843 „ VII.
1638—1699 vol. I.	D. Greci di Croazia Dal
1700—1727 „ II.	mazia, Schiavonia, Trau-
1728—1740 „ III.	silvania, Ungheria.
1741—1760 „ IV.	
1761—1768 „ V.	1642—1760 vol I.
1769—1797 „ VI.	1761—1845 „ II.
1778—1797 „ VII.	E. Miscellanea rerum Va-
	lachiarum graeci ritus
	Generalia. tom. I—II.

Din aceste volumuri am scos multe documente atât pentru istoria bisericească a Românilor cât și pentru cea politică, din cele din urmă au subministrat și dlui C. Essarcu.

Din aceste premise, publicul român poate fi asigurat, că opul, la care prin aceste vin a deschide abonamentul e destul de interesant, căci în acela se publică multe documente needite, cari până acun jăceau în pulberea Arhivului de Propaganda Fide.

Titlul opului e: „Istoria diecesei române gr. cat. a Oradiei mari“, de Dr. Ioan Ardelean. Partea I. Scurtă privire asupra fazelelor credinței creștine catolice la Români, dela creștinarea lor până la începutul seclului XVIII.

Partea aceasta primă a opului va cuprinde 10—12 coale tipărite și va eși de sub tipariu în primele ȳile a lunii Aprile a. c.

Prațul unui exemplariu 80 cr. și se poate abona atât la autor în Beiuș cât și la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla.

Beiuș, 1 Martie 1884.

Dr. Ioan Ardelean.

(Mijloc de cură.) Tuturor câți sufer de epilepsie, convulsione (sgârçiuiri) și de nervi le putem recomănda un metod renumit în lum a întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinice, așa ȳicând minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavé. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor ada locuință linistită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înșeles din isvor sigur, preșurile capitalei universale Paris sânt relativ foarte eține. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat al școlii. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Loterie.

Sămbătă în 17 Maiu 1884.

Viena:	68	20	83	16	76
Timișoara:	32	37	88	64	38

Nr. 142

[731] 1—3

CONCURS.

Pentru reintregirea parochii de classa a III. din Berghin cu filia Colibi devenită vacantă, se escrie conform ordinațiunei preaveneratului consistoriu archidiececan din 27 Martie 1884 Nr 1307 B. acest concurs cu termin de 30 de ȳile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

1. Dela 160 familii câte o ferdelă de cucuruz în grăunțe și câte o ȳi de lucru (clacă) de familie.

2. Venitele stolari îndatinate și regulate, cari toate la olaltă dau suma aprocsimativă de 350 fl., v. a.

Doritorii de a se aplica în această parochie au să-și subștearnă rugărilor inzestrate cu toate documentele prescrise de statutul organic și regulamentul congresului din 1878, subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul supra indicat.

Sebeș în 3 Maiu 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în conșelegere cu comitetul parochial.

Ioan Tipei,
protopresbiter.

Nr. 95

[728] 3—3

Concurs.

Prin moartea parochului Ioan Oprea devenind vacantă parochia de a III clasă Cerghidului mare din protopresbiteratul Târnavei inferioare; pentru întregirea aceleia prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 ȳile dela 1-a publicare în „Teleg. Rom.“

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

1. Locuință în casa parochială cu o încăpere și o cuchnă, pre fundul intern se mai află o șură cu poiată, o pivniță și un coșer pentru cucuruz.

2. Porțiune canonică 10 jugere 127 °□ dintre cari 4 jugere 266 °□ arătoriu, 3 jugere 444 °□ cositoriu 2 jugere 133 °□ pășiuine și 884 °□ pădure.

3. Dela 116 familii câte două mētrete de cucuruz cu tuleul și câte o ȳi de lucru.

4. Venitele stolari îndatinate din cari terțialitatea e a Cantorelui.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și instrui suplicele de concurs în sensul statutului organic și a regulamentul congresual pentru parochii și ale așterne oficiului protopresbiteral subsemnat până la terminul prefipt.

Deag 27 Aprile 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Târnavei inf. în înșelegerea cu comitetul parochial.

Daniil de Tamaș,
adm. prot.

Nr. 136.

[727] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de classa II din Vingard se escrie concurs pe basa ordinului preaveneratului consistoriu archidiececan din 27 Martie 1884 Nr. 490. B. cu termin de 30 ȳile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

a) Dela 130 familii câte o ferdelă de cucuruz în grăunțe și câte o ȳi de lucru (clacă).

b) Folosința porțiunei canonice de 5 jugere 544 °□ arătură 3 jug. 437 °□ fēnaș și un juger 15 ° grădina.

c) Venitele stolari usitate și regulate; acestea venite computeate la olaltă dau o sumă aproape la 600 fl. v. a.

Doritorii de a se aplica în această parochie au să-și adreseze suplicele lor inzestrate cu documentele de moralitate și celea prescrise de statutul organic și regulamentul congresului din anul 1878, oficiului protopres-

biteral subsemnat până la terminul supra arătat.

Sebeș în 27 Aprilie 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în conșelegere cu comitetul parochial.

Ioan Tipeiu,
protopresbiter.

Nr. 85.

(729) 3—3

CONCURS.

De-oarece în urma concursului publicat în „Telegraful Roman“ Nrii. 5 7 și 9 a. c., la postul de paroch în parochia de classa a III din Richisdorf protopresbiteratul Mediașului cu venit anual de 249 fl. 50 cr. v. a.; până la terminul prefipt n'a suplicat nici un individ calificat: așa concursul su-pramentionat se publica de nou cu terminul de 30 de ȳile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Mediaș 28 Aprile, 1884.

În conșelegere cu comitetul parochial

Dionisiu Chendi,
adm. prot.

Nă. 232.

[726] 3—3

EDICT.

Ana născută Anghel din Agnita, protopresbiteratul Agnitei, care a părăsit pe legiuitul ei bărbat Ioan Naicu din Agnita aproape de 4 ani, fără a se sci locul ubicațiunei ei, se citează prin aceasta a se presenta în termin de trei luni de ȳile dela prima publicare a acestui Edict inaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră procesul divorțial intentat asupra ei va pertracta și decide și în absența ei.

Dela scaunul protopresbiteral gr. or. al Agnitei, ca for matrimonial de I. instanță.

Nocrich în 24 Aprile 1884.

Grigorie Maier,
adm. presb.

Nr. 231.

[725] 3—3

EDICT.

Ioan Popenciu din Calbor, protopresbiteratul Agnitei, care a părăsit

pre legiuita lui soție Floarea născută Ion Crastavete aproape de 6 ani cu una pruncă, fără a se sci ubicațiunea lui, se citează prin aceasta, a se presenta în termin de 3 luni de ȳile dela prima publicare a acestui edict inaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră procesul divorțial intentat asupra ei va pertracta și decide și în absența lui.

Dela scaunul protopresbiteral gr. or. al Agnitei ca for matrimonial de I. instanță.

Nocrich în 24 Aprile 1884.

Grigorie Maier,
adm. ppresb.

Nr. 403 1882 c.v.

[532] 1—3

Publicațiune.

Spre a se putea începe properativele în procesul de segregarea pădurilor și a pășunitelui în comuna Diospataka, și anume pentru regularea reprezentăției, statorirea preliminarului de spese și facerea acțiunei se pune ȳi de petractare în Diospataka pe 23 Iunie 1884 și ȳilele următoare, la care se învită cei interesați.

Deeș, 18 Faur, 1882.

Sebesal m. p.,
jude esmis.

Demn de atențiune!

EPILEPSIE
CONVULSIUNI (sgârçiuiri)
ȘI
BOLNAVI DE NERVI.

Află ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedé rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviđi vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze distins cu medalia cea mare de aur classa I-mă,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 24